

Obsah

- 13 Úvod
- 15 Život: úděl a touha
- 21 Dílo: stylizace skutečnosti
- 32 Kubištova škola
- 37 Dědictví poetismu: lyrizace tvaru a konstrukce
- 40 Expres: drama všednosti
- 45 Fauvismus: cesta ke spontánní malbě
- 50 Kubismus: nová výtvarná poezie
- 54 Literatura a malířství
- 59 Romantický subjektivismus
- 64 Příklady starých slohů
- 68 Sen o Španělsku
- 71 Pařížský šok
- 77 Civilismus: prostota a noblesa
- 82 Loutkové divadlo
- 88 Velká forma
- 90 Závěr
- 93 Z dopisů Karla Černého
- 97 Životopisná data
- 98 Samostatné výstavy
- 98 Účast na výstavách čs. umění v zahraničí
- 99 Bibliografie
- 102 Resumé
- 109 Seznam vyobrazení

Jako nikdy dříve potřeboval nikdo do té míry poslat jedinými křemíky K ni jsou obrazy a kresby, které i když pojednávají o zdánlivě obsahově bezpříznakových prostředích jako jsou figury v krajině či ve městě, zátiší, květiny, krajina, jsou vlastně malovaným deníkem. Přidáme-li k tomu svědectví z dopisů a vzpomínky přátel, vzniká celokvětá je uzavřen. V Černého obrazech i kresbách nalézáme kaťkovský motiv „samoty mezi lidmi“, ona kulturově samoty, která se časem stává dialeg, neboť vytváří jedinečné, kouzelné, tajemné či neuchopitelné. Samota je současně také znakem až aristokratické vydatnosti. Z bolestné skutečnosti se stává něco, co umění posílá a nakonec je jeho jedním oprávněním. Malíř si vytváří oázu, kde mu nikdo a nic nemůže narušovat.

Černého přátelé často zdírazňovali, jak si malíř nerad nechával poroučet a přikazovat, jak byl citlivý na byt jen náznak rady. Ačkoliv ve společnosti byl pry příjemný, byl ještě ironický a sarkastický. Programově nade vše povýšený individualismus, jakási aristokratická duha, je nutné vedle k jiným konfliktům s okolím. Černému pak zřetel obraz či kresba, sen „na způsob přírody“, výtvarná skutečnost na první pohled jeaná a čitelná, ale ve své podstatě a hlubším smyslu zcela sdělná.

